

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, declarat de avocatul Gabriela Medeleanu, în numele inculpatului

Madan Șuhrat Alexandru, născut la 06 august 1991, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Teodorovici 14/1, ap.41, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>13 martie 2013 – 16 iulie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>05 august 2013– 06 februarie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>06 mai – 04 iunie 2014;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2013, inculpatul Madan Șuhrat a fost condamnat în baza art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de probă de 2 ani.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Madan Șuhrat, la 04 ianuarie 2013, orele 18.00, aflîndu-se în mun. Chișinău str. Teodorovici, avînd intenția distribuirii substanțelor narcotice în proporții mari și cu scop de înstrăinare i-a vîndut lui Belostecinic Eugeniu 7 pachetele care conțineau 23,69 gr. de marihuana contra sumei de 500 lei.

Instanța a menționat că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat, că cînd a dat prima declarație la sect. Buiucani, nu a fost scrisă de dînsul, ci doar a semnat-o și nu a fost asigurat cu avocat. Nu este de acord cu declarațiile lui Belostecinic E., deoarece a colaborat cu poliția.

Totodată, instanța a concluzionat că vinovăția inculpatului este integral confirmată de:

procesul verbal privind actele de constatare din 04.01.2013 prin care de la Belostecinic Eugeniu au fost ridicate substanțele narcotice (f.d.5).

raportul de constatare tehnico-științific nr.006 din 21 ianuarie 2013 masa vegetală de culoare verzuie cu miros specific din pachetul nr.7, ridicată în baza raportului de constatare de la Belostecinic Eugeniu la data de 04 ianuarie 2013 reprezintă marihuana care se atribuie la substanțele narcotice neutilizate în scopuri medicale, obținută artizanal din plante de cânepă constituind 23,69 gr. (f.d.910).

martorii Bejenaru Vasile și Gospodinov Alexandru, care au declarat că activează în calitate de inspector al poliției criminale CPS Buiucani mun.Chișinău, la 04 ianuarie 2013 a fost înregistrată informația la CPS Buiucani mun.Chișinău precum că Belostecinic Eugeniu, Madan Șuhrat și Corcimari Cătălin transportă și păstrează substanțe narcotice. În vederea verificării informației, împreună cu colegii au stopat persoanele menționate și au depistat la Belostecinic Eugeniu substanțe narcotice care a indicat că acele substanțe narcotice le-a procurat de la Madan Șuhrat.

Sentința de condamnare în privința lui Beleostecinic Eugeniu din 12 aprilie 2013 în care ultimul a indicat că a procurat substanțe narcotice de a Madan Șuhrat.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor în scop de înstrăinare, adică distribuirea substanțelor narcotice, săvârșite în scop de înstrăinare, în proporții mari.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite.

Astfel, instanța a considerat că corectarea inculpatului este posibilă fără izolare de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Avocatul Gabriela Medeleanu a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

Apelantul a invocat că instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că la Madan Șuhrat careva substanțe narcotice nu au fost depistate și eronat a emis o sentință de condamnare, deoarece în cauza respectivă nu există nici o ordonanță de recunoaștere în calitate de corp delict a cărorva substanțe narcotice, respectiv nu există obiect material.

Nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare nici raportul de constatare tehnico-științific nr.006 din 21 ianuarie 2013, deoarece această probă a fost administrată în cadrul unei alte cauze penale și mai mult ca atât conform acestui raport de constatare masa vegetală ce constituia marihuană a fost ridicată de la Belostecinic Eugeniu.

Raportul respectiv a fost dobândit de organul de urmărire penală în cadrul unei alte cauze penale și nu a putut fi admis de judecată în cadrul cauzei penale respective.

În ședința de judecată au fost audiați doi martori ai acuzării Gospodinov Alexandru și Bejenaru Vasile, care au declarat că au depistat substanțe narcotice la Belostecinic Eugeniu, la Madan Șuhrat nu s-a depistat nimic. Ce ține de martorul Belostecinic Eugeniu, în ședința de judecată procurorul a renunțat la această probă.

Instanța greșit și incorect a pus la baza sentinței de condamnare a lui Madan Șuhrat sentința de condamnare a lui Belostecinic Eugeniu din 12 aprilie 2013, deoarece

declarațiile date de Belostecinic Eugeniu pe o altă cauză penală nu pot constitui ca probă pe această cauză, atât timp cât el nu a fost audiat în ședința de judecată, asigurându-i dreptul la apărare a lui Madan Șuhrat, totodată procurorul a renunțat în totalitate la martorul Belostecinic Eugeniu.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a menționat că starea de fapt și de drept corect a fost statuată de către instanța de fond, ea concordă și se bazează pe analiza materialului probator, iar motivele invocate de apelant întru susținerea apelului au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii, bazându-se pe: procesul verbal privind actele de constatare din 04.01.2013 (f.d. 5-7), raportul de constatare tehnico-științifică nr. 006 din 21.01.2013 (f.d. 9-10), declarațiile martorilor Bejenaru Vasile (f.d. 82) și Gospodinov Alexandru (f.d. 83) cât și sentința de condamnare a lui Belostecinic Eugeniu, în procedura specială a acordului de recunoaștere a vinovăției, în baza art. 217 alin. (2) CP (f.d. 85).

Referitor la admisibilitatea declarațiilor făcute de Belostecinic Eugeniu, Colegiul statuează că motivele invocate de apelant, referitor la acesta, nu pot fi admise din moment ce, Belostecinic Eugeniu, în cadrul procesului penal în care a fost adoptată și pronunțată sentința 1-669/13, care a căpătat puterea lucrului judecat, a avut statut de inculpat, însă cauza a fost judecată în procedura specială a acordului de recunoaștere a vinovăției, care prevede audierea inculpatului conform art. 108 Cod de procedură penală, depunând jurământ și fiind avertizat de răspundere penală. Se consideră și că prin neaudierea lui Belostecinic Eugeniu în calitate de martor în prezenta cauză nu a adus atingere dreptului la apărare a inculpatului, cu atât mai mult că apărarea a fost de acord cu renunțarea la audierea martorului și nu a solicitat instanței audierea lui (f.d. 89).

În timpul percheziției la domiciliul inculpatului Madan Șuhrat nu s-au depistat substanțe narcotice nu are relevanță pentru justa soluționare a cauzei, lui incriminându-se acțiunea de distribuire, ce constă în repartizarea substanțelor narcotice în mai multe locuri sau mai multor persoane, și nu de păstrare a acestora.

Madan Șuhrat a indicat că a fost suspus relexorilor tratamente în momentul depunerii declarației din 04.01.2013 (f.d. 12) care a fost luată de către Gospodinov Alexandru, însă, acuzarea s-a autosesizat și în procesul examinării plângerii, prin ordonanța din 12 decembrie 2013 s-a dispus refuzul în începerea urmăririi penale, deoarece nu există fapta infracțiunii și a fost clasat procesul penal, motivându-se inclusiv și că la 12 decembrie 2013 Madan Șuhrat a depus cerere la Procuratura Buiucani, m. Chișinău prin care a solicitat încetarea examinării circumstanțelor de rele tratamente, deoarece nu are pretenții față de angajații poliției, nu dorește să fie supus expertizării psihologice, făcând asemenea declarații pentru că nu se consideră vinovat.

Totodată în raport cu criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal și circumstanțele cauzei, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa fiind și echitabilă.

5. Avocatul Gabriela Medeleanu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor nominalizate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

Recurentul a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, că aceasta nu s-a expus asupra motivelor ce țin de faptul că nu există corpurile delictive și nici nu există un act procedural prin care s-ar recunoaște în calitate de corpurile delictive a substanțelor narcotice, Colegiul Penal după cum reiese din motivarea deciziei nu a respectat prevederile legale și nu a dat o motivare în vederea combaterii poziției apărării, făcând trimitere unilateral la declarațiile martorului Belostecinic Eugen care nu a fost audiat în cadrul ședințelor de judecată, încălcându-se în mod flagrant dreptul la apărare consfințit în art. 6 CEDO, precum și în Constituția RM, Cod de procedură Penală al RM.

Urmează a se constata că toate aceste motive au fost invocate în cererea de apel însă instanța fără a-și motiva soluția tranșant a concluzionat că argumentele invocate de către apărare nu pot fi luate în considerație, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanțele greșit au pus la bază declarațiile unui martor ce nu a fost audiat în ședințele de judecată cu respectarea dreptului la apărare a inculpatului, neexistând mai mult nici o probă referitor la obiectul material al infracțiunii, precum și celelalte elemente obligatorii ale componenței de infracțiune.

Instanța de apel nu a luat în considerare că la Madan Șuhrat cereva substanțe narcotice nu au fost depistate și că în cauza respectivă nu există nici o ordonanță de recunoaștere în calitate de corp delict a cărorva substanțe narcotice, respectiv nu există obiect material.

Nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare nici raportul de constatare tehnico-științific nr.006 din 21.01.13 /f.d.9-10/, deoarece această probă a fost administrată în cadrul unei alte cauze penale , și mai mult ca atât conform acestui raport se constată faptul că masa vegetală ce constituie marihuană a fost ridicată de la Belostecinic Eugeniu, acesta fiind dobândit în cadrul unei alte cauze penale și nu a putut fi admis în cauza dată.

În ședința de judecată au fost audiați doi martori ai acuzării, colaboratori ai poliției, și anume Gospodinov Alexandru și Bejenaru Vasile care au declarat că au depistat substanțe narcotice la Belostecinic Eugeniu. La Madan Șuhrat, în urma percheziției corporale, nu s-a depistat nimic. Ce ține de martorul Belostecinic Eugeniu, în ședința de judecată procurorul a renunțat la această probă.

Instanțele greșit și incorect au pus la baza sentinței de condamnare sentința din 12.04.2013, prin care Belostecinic Eugeniu a fost condamnat pe o altă cauză penală pentru păstrarea substanțelor narcotice. Acesta nefiind audiat în ședință, încălcându-i dreptul la apărare lui Madan Șuhrat, mai mult ca atât procurorul a renunțat la această probă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei, ținînd seama de opinia părților expusă în referință și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. În corespundere cu art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, (pct. 5 din decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat.

Rezultă, că recursul de pe rol nu întrunește condițiile legale de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentul regăsit în recurs că decizia instanței de apel este neîntemeiată (pct. 5 din decizie), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile martorilor Bejenaru V. (f.d.82) și Gospodinov A. (f.d. 83), procesul-verbal privind actele de constatare din 04.01.2013, raportul de constatare tehnico – științific nr.006 din 21.01.2013 precum și sentința de condamnare a lui Belostecinic Eugeniu în procedura specială a acordului de recunoaștere a vinovăției în baza art.217 alin.(2) Cod penal, pronunțîndu-se argumentat asupra tuturor motivelor

invocate în apel și recursul ordinar. Pedepșa aplicată inculpatului a fost individualizată și aplicată în limitele prevederilor legale (*pct. 2 - 5 din decizie*).

În sensul menționat și cu referire la argumentele specificate în recursul de pe rol că: „nu a respectat prevederile legale și nu a dat o motivare în vederea combaterii poziției apărării ...” (*pct. 5 din decizie*), se reține că în corespundere cu împrejurările relevate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4* din prezenta decizie, instanța de apel, în raport cu argumentele invocate în recursul de pe rol, care nici nu conține referiri la niște erori de drept concrete și clar definite, a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea incriminată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material.

Această soluție coroborează și cu următoarele circumstanțe.

Conform art. 24 alin. (2), (4) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Potrivit art. 24 alin. (2), (4), 26 alin. (3), 409 alin. (2), 436 alin. (1), (2), 414 alin. (6) Cod de procedură penală, Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probe cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În pofida normelor specificate, a principiului contradictorialității în procesul penal și a jurisprudenței nominalizate, se observă că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, inculpatul și avocatul său, în cadrul rejudecării cauzei potrivit regulilor generale, nu a solicitat să fie cercetate direct și nemijlocit probe noi, inclusiv și cele la care face referire în recursul ordinar, cum ar fi declarațiile martorului Belostecinic Eugen. Mai mult, aceștea au declarat în fața instanței de apel că: „*nu este necesar de a cerceta alte probe. Probe noi nu sînt.*” (*f. d.133, pct. 5 din decizie*).

Prin urmare, argumentul indicat de recurent că instanța de apel nu a luat în considerare și incorect a apreciat aceste probe este absolut neîntemeiat, deoarece el nu le-a invocat în ședința instanței de apel, adică s-a eschivat să-și exercite în fața instanței de apel sarcina prezentării probelor, deci nu și-a susținut apelul, iar instanța de apel nu era în drept să le invoce din oficiu probe în favoarea inculpatului, sau să-și întemeieze concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal (*pct. 4 din decizie*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt

sens decît cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7.În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gabriela Medeleanu împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, în privința inculpatului Madan Șuhrat Alexandru, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, declarat de avocatul Gabriela Medeleanu, în numele inculpatului

*Madan Șuhrat Alexandru, născut
la 06 august 1991, originar și locuitor al mun.
Chișinău, str. Teodorovici 14/1, ap. 41, cetățean al
R. Moldova, fără antecedente penale;*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gabriela Medeleanu împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, în privința inculpatului Madan Șuhrat Alexandru, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan